

«اصلاح گرایان» و «تشکل‌های مستقل کارگری»

کارگری است. برای طبقه کارگر خطر این اقدامات و مواضع، به مراتب خطرناک‌تر از تهدید جبهه ۲ خرداد و اصلاح گرایان طرفدار خاتمی است. زیرا که ماهیت واقعی سردمداران جبهه ۲ خرداد به مثابه مدافعان سرمایه داران، اگر تا کنون نمایان نشده باشد، به زودی افشا خواهد شد. اما تأثیرات مخرب کسانی که تا دیروز در میان خود کارگران بوده و با نام و نشانی کارگران سخن به میان می‌آوردند، به مراتب بیشتر و عمیق‌تر خواهد بود. از اینرو تحلیل مشخص‌تر از وضعیت کنونی سیاسی و نقش تعیین‌کننده کارگران پیشرو، حائز اهمیت است. بقیه در صفحه ۲

در زمانی که جدل‌های زرگری درون هیئت حاکم در مورد اینکه آیا خاتمی «گرباچف» شده است یا «پلتسین»؛ در دوره ای که کلیه طرفداران «درون مرزی» و «بیرون مرزی» جبهه ۲ خرداد و «اصلاح گرایان» در حال فریب مردم ایران بوده و همگان را از «خطر کودتا» از جانب «حزب‌الله» ترسانده و حمایت از جبهه ۲ خرداد را «واجب» قلمداد می‌کنند؛ در موقعیتی که کارگران ایران در حال سازمانیابی خود علیه نظام سرمایه داری هستند؛ برخی از «رهبران» سابق و بازنشسته کارگران همگام با سیاست‌های اصلاح گرایان، در صدد به کجراه کشاندن جنبش ضد سرمایه داری کارگران ایران هستند. اقداماتی نظیر تشکیل «حزب کار اسلامی» و اتخاذ مواضعی از قبیل اینکه «تابلوی ورود ممنوع» به درون تشکل‌های مستقل برای نمایندگان سرمایه‌داران و طرفداران دولت نمی‌توان قایل شد (رجوع شود به «کار مزد» شماره ۱ مقاله پیمان صنعتکار) و یا اینکه کارگران در مقام و موقعیت به دست گرفتن قدرت نمی‌باشند و غیره همه معرف وجود یک گرایش اصلاح گرایانه در درون جنبش

نگاهی کوتاه به زندگی بلند احمد شاملو

رسول نوری

از دیدگاه یک فعال سیاسی ایرانی، در هر موضع مبارزاتی با رژیم آخوندی که باشد، مرگ احمد شاملو (الف) بامداد و نیز الف (صبح) شاعر معاصر ایران ضایعه بزرگی محسوب می‌شود

بقیه در صفحه ۳

رژیم اعتراف می‌کند!

حجت الاسلام زم، رئیس سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران در جلسه ی علنی شورای اسلامی شهر تهران اعتراف کرد که: "...روزانه ۵ هزار کیلوگرم مواد مخدر در تهران مصرف می‌شود. نرخ متوسط سن فحشا در سال ۷۶ تا ۷۸ از ۲۷ سال به ۲۰ سال رسیده است. ۱۲ میلیون نفر ایرانی زیر خط فقر زندگی می‌کنند. ۸۰ درصد ثروت جامعه ما در دست ۲۰ درصد افراد جامعه است. ۳ میلیون نفر بیکار و ۲ میلیون نفر معتاد داریم....."

Razi2000_irsl@yahoo.com

<http://members.aol.com/KARGAR2000/IRSL.htm>

IRS, PO Box 14, EN6 1LE, UK

اختلاف های درونی هیئت حاکم

طرفداران جبهه ۲ خرداد تأکید مضاعفی بر اختلافهای خود با «انحصار گرایان» به رهبری خامنه ای می گذارند. در این امر تردیدی نیست که در میان باند های هیئت حاکم اختلافهایی وجود داشته و دارد. این اختلافها از ابتدای به حکومت رسیدن رژیم وجود داشته و تازگی ندارند. اختلاف کماکان بر محور «دو» سیاست و «دو» روش از اعمال «یک» نظام سرمایه داری بوده و هست. یک باند متکی بر روابط ملوک الطوائفی (آخوندی) خواهان اعمال نظام «سرمایه داری اسلامی» بوده و دیگری خواهان حفظ منافع درازمدت سرمایه داری و احیای یک نظام سرمایه داری مدرن (شبه شاهنشاهی) هست. این دو باند، اما، هرگز اختلافی بر سر سرکوب خواستهای دموکراتیک و استثمار کارگران، با یکدیگر نداشته و ندارند. سرکوب کارگران اسلام شهر و دانشجویان دانشگاهها در تیرماه سال پیش نشاندهنده «اتحاد» دو باند در مقابل کارگران بوده است.

امروز، حتی اختلافهای لفظی نیز میان باندهای موجود، در حال حل و فصل است. بر خلاف نظریات مبلغان «اصلاح طلبی»، خامنه ای نیز با خاتمی در اصلاحات همراه شده است! خامنه ای در سخنرانی اخیر خود ۱۹ تیر ۱۳۷۹، در حضور خاتمی، اعلام کرد که: «اصلاحات حقیقی، جزو ذات و هویت انقلاب است، اما دشمنان تلاش می کنند در یک طرح دقیق و همه جانبه آمریکائی... تجربه فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی را در این کشور تکرار کنند.» او در ادامه سخنانش در مورد خاتمی چنین گفت: «رئیس جمهور اسلامی ایران، سیدی شریف، مؤمن، دلباخته اسلام و انقلاب، مرید امام و با تمام وجود معتقد به نظام اسلامی است و حتی عده ای از غربی ها که در خواب های خوش خود او را جوری دیگری تحلیل می کردند، اکنون می گویند که آقای خاتمی نیز مثل بقیه مسئولان نظام اسلامی، جزو اصولگرایان است، که اتفاقاً در این مورد درست می گویند.» ما نیز معتقدیم که خامنه ای «اتفاقاً در این مورد درست می گوید»!

بدیهی است که سفرهای مهم اخیر خاتمی به ایتالیا و آلمان بدون مشورت و توافق صددرصد خامنه ای امکان پذیر نمی بود. رژیم با وجود اختلافهای درونی شدید، همواره در «مجموع» به سمت و سوی احیای یک سرمایه داری مدرن وابسته به غرب گرایش دارد. کسانی که امروز زیر لوای دفاع از آزادی و دموکراسی و «جامعه مدنی» طرفدار جبهه ۲ خرداد هستند، فردا در مقابل ظهور یک نظام سرمایه داری مدرن و با تمام مشخصات آن (عدم وجود دموکراسی، سرکوب، ساواک و استثمار مضاعف کارگران) باید به مردم ایران پاسخگو باشند.

سیاست امپریالیزم در قبال رژیم

پس از مسافرت اخیر خاتمی به آلمان، آقای «یوشکا فیشر»، وزیر امور خارجه آلمان، طی مصاحبه ای ایراد کرد که: «عدم حمایت از دولت مردمی آقای خاتمی و عدم ارتباط با ایران، امروز یک اشتباه بزرگ و تاریخی است».

این سخنان در پی سخنان ماه پیش خانم آلبرایت، وزیر امور خارجه آمریکا، مبنی بر انتقاد بر سیاست پیشین آمریکا در قبال ایران و محکوم کردن کودتای ۲۸ مرداد و نقش شاه، صورت پذیرفت.

انگیزه این سخنان «خوش آیند» دول امپریالیستی نسبت به حکومت خاتمی و گذشته ایران نه از روی دلسوزی برای مردم ایران است و نه تأسف خوردن به فجایع پیشین، بلکه سرازیر کردن سرمایه های غربی به ایران و استفاده از منابع این کشور و نیروی کار ارزان کارگران ایران است.

آغاز رودرروی کارگران با رژیم

روند بازگشت سرمایه داری مدرن به ایران طبعاً با راه اندازی صنایع و استخدام کارگران مواجه خواهد شد. بازگشت «نظم سرمایه داری» جهان سومی و وابسته به غرب، گرچه در قیاس با وضعیت کنونی تغییراتی حاصل خواهد کرد، اما به خودی خود الزاماً وضعیت کارگران را بهبود نخواهد داد. زیرا که مسئله کارگران ایران بر خلاف نظر اصلاحگرایان در درون جنبش کارگری، صرفاً استخدام و مسکن نیست. کارگران ایران اضافه بر داشتن شغل دائمی و مسکن و مواد اولیه معیشتی، می باید ساعات کار کمتری داشته باشند تا به امور فرهنگی و سیاسی و تفریحی خود نیز به پردازند.

اما، با بازگشت سرمایه داری مدرن به ایران نه تنها از شدت کار کاسته نمی شود که کارگران تازه استخدام شده و سابق باید ۲۰ سال نابسامانی اقتصادی و عقب افتادگی جامعه سرمایه داری را جبران کنند. این امر به مفهوم افزایش ساعات کار و شدت دادن تولید است. به سخن دیگر در دوره آتی ما نه تنها شاهد بهبود وضعیت کارگران نخواهیم بود که سرمایه داران به کمک دول امپریالیستی، استثمار مضاعفی بر کارگران ایران تحمیل خواهند کرد.

تشکل های مستقل کارگری

در وضعیتی که کارگران ایران به علت راه افتادن صنایع و اشتغال مرتب تر از پیش در کارخانه ها، از اعتماد به نفس نوینی برخوردار می شوند، طبیعی است که روش فعالیت های صنفی و سیاسی آنها نیز متفاوت خواهد شد. اگر در گذشته ما شاهد مبارزات «خود جوش» و طغیان های لحظه ای بوده ایم، در دوره آتی، ناظر سازماندهی و متشکل شدن کارگران حول شعارهای مشخص و مرتبط به منافع درازمدت آنها خواهیم بود. در ماههای پیش کارگران علاءالدین و مبلایران و کارگران مناطق جنوب تهران و اسلام شهر، شکل نوین مبارزات کارگری را به نمایش گذاشتند. تدارک قبلی و سازماندهی با شعارهای ملموس و هم آهنگی فعالیتها «از پیش سازمان یافته» و غیره از مشخصات بارز اشکال نوین مبارزاتی است.

یکی از مطالبات محوری کارگران ایران به ویژه پس از انتخاب خاتمی و تبلیغات «اصلاح گرایان»، مبارزه در راستای تشکل های مستقل کارگری بوده است. طرح و تبلیغ «اتحادیه مستقل کارگران ایران» توسط برخی محافل کارگری بر بستر چنین وضعیتی انجام پذیرفت.

نگاهی کوتاه به زندگی بلند احمد شاملو

بقیه از صفحه ۱

چرا که او در چهل سال گذشته همواره یکی از اساسی ترین شخصیت های هنری ایرانی بوده است که مراقب دور نشدن هنر از مضامین اجتماعی و متعهد بودن آن به آرمان های آزادی و عدالت اجتماعی بوده است. این اراده مستمر و پایداری خلل ناپذیرفته که موجب هیچ کاستی خاصی در سطح کیفی و هنری آثار او نگشته، در وسعت نیمه دوم قرن بیستم از احمد شاملو انسانی با ابعاد فراتاریخی و اسطوره ای ساخته است؛ آنسان که برای تشییع جنازه اش هزاران نفر به خیابان می ریزند و مسیر او را با اشک و شعار و سرود پر می سازند. از همین منظر سیاسی که بنگریم احمد شاملو شاعری ست متعلق به اندیشه چپ گرای و سوسیالیسم انقلابی ایران که همواره در گرایش به مبانی و خواست های این اندیشه پابرجا بوده است.

احمد شاملو در هفتاد و پنج سال پیش در خانواده ای لشگری بدنیا آمد و تا اوان جوانی همراه پدرش در شهرهای مختلف ایران زندگی کرد. این سفرهای پایان ناپذیر در ذهن جوان او از یکسو تهایی و بی کسی و از سوی دیگر تجربه زندگی در جوامع گوناگون را آفرید. بسیار جوان بود که نفرت از انگلستان و سیاست های استعماری آن کشور در جانش شعله ور شد و در نتیجه با پیدایش آلمان هیتلری شیفته نازیسم ظاهر شده در قالب سوسیال دموکراسی شد و همین امر موجب آن گشت که به بیست سالگی نرسیده به زندان متفقین بیافتد. اما بزودی جنگ به پایان رسید و شاعر جوان در آشوب آزادی نمای دهه بیست خود را در کنار جوانان دیگری یافت که به سودای آزادی و عدالت اجتماعی در صفوف اعضاء حزب توده جای می گرفتند. حزب توده و اندیشه چپ مناسب ترین فضا برای تربیت نسلی نو از جوانان چپ گرای انقلابی ایران بود که بی خبر از آنچه در پس پشت رهبری این حزب می گذشت در حضور آن گرمای هستی اجتماعی را تجربه می کردند. از سوی دیگر، استعداد هنری شاملو هم بود که مفری می جست و در اینجا بود که یافتن شعر نیمایی به کمک او آمد. شعر نو ظرفی بود که با تفکر و هیجانات روحی شاعر جوان خوانائی های بسیار داشت. مانیفست این تالیف شعر بلندی ست که «شعری که زندگی ست...» نام دارد. در اینجا شعر با نفس زندگی مدرن یکی می شود و شاعر بر می خیزد تا ارتجاع را در همه سنگر هاش در هم فرو کوبد. در این دوره حضور شاعری دیگر (کیوان) در شکل گیری شاملو سخت موثر است. اما کودتای سی و دو بزودی از راه می رسد. رفقای شاعر یک یک به زندان می افتند و مرتضی کیوان نخستین غیرنظامی ست که در برابر جوخه اعدام تیرباران می شود.

بقیه در صفحه ۴

بدیهی است که با آغاز روند عادی سازی روابط با غرب و احیای سرمایه داری مدرن در ایران، کارگران برای ایجاد چنین تشکل های مستقلی بیش از پیش تلاش خواهند کرد. زیرا که تشکیل چنین نهادهایی، می تواند زمینه های مساعدی برای حفظ منافع صنفی و سیاسی آنها فراهم آورد. کارگران ایران برای آماده سازی خود در دفاع از منافعشان باید تضمین کنند که این نهادها واقعاً «مستقل» از نمایندگان دولت و سرمایه داران و حزب های خرده بورژوا به اصطلاح «چپ» باشند. اگر قرار باشد که «تابلوی ورود ممنوع» برای جاسوسان رژیم و نمایندگان سرمایه داری قایل نشد، چه لزومی به ایجاد چنین تشکلی وجود دارد؟ کارگران می خواهند به مسایل و نحوه ی سازماندهی خود علیه سرمایه داری و دولتش اقدام کنند. اگر قرار باشد که کسانی که خواهان افزایش ساعات کار و استثمار کارگران باشند، در درون تشکل مستقل کارگری حضور داشته و امور اجرایی را نیز در دست بگیرند، این تشکل تنها می تواند به آلت دست رژیم تبدیل گردد. «رهبران» کارگرانی که امروز تبلیغ حضور نمایندگان دولت و سرمایه داران در درون این تشکل های مستقل کارگری را تبلیغ می کنند، در آینده به آرمانهای کل طبقه کارگر خیانت خواهند کرد. کارگران پیشرو و کارگران جوان ایران نه تنها باید خود را در مقابل رژیم سرمایه داری سازماندهی کنند، بلکه پیگیرانه علیه انحرفهای اصلاح طلبانه در درون جنبش کارگری نیز بایستند.

محافل کارگری و رهبری انقلاب آتی

دردهه پیش در غیاب حضور فعال حزب های سیاسی که خود را قیم طبقه کارگر معرفی کرده و عمدتاً در خارج از کشور به کذب «حزب» ها و «سازمان» های «کارگری» و «کمونیستی» تشکیل داده و فاقد پایه کارگری تعیین کننده برای تدارک انقلاب کارگری می باشند، محافل کارگری کمونیستی شکل گرفته که در مبارزات روزمره کارگران شرکت فعال داشته اند. بدیهی است که شکل گیری و گسترش این گونه محافل در دوره آتی، در روند بازگشت سرمایه داری مدرن در ایران، به یکی از مسایل کلیدی جنبش کارگری مبدل می گردد.

دخالت در راستای پیوند با این محافل و ساختن آنها، همراه با مداخله در جنبش توده ای کارگری بر محور ایجاد تشکل های مستقل کارگری، به یکی از مهم ترین وظایف کمونیستها تبدیل گشته است. اما، لازمه این پیوند، اعتقاد داشتن به پتانسیال انقلابی طبقه کارگر و گسست از تمامی سازمانهای قیم مآب است.

پیوند افراد و نیروهای کمونیستی با این محافل پیش شرط ایجاد حزب کارگری سوسیالیستی است. تنها از طریق ارتباط گیری با این محافل است که «اتحاد» در درون جنبش کارگری برای ارائه یک بدیل انقلابی میسر می گردد. مبارزه برای ساختن و گسترش چنین تشکلی نیز جدا از مبارزه با انحرفهای رفرمیستی در درون جنبش کارگری قابل تحقق نمی باشد.

م رازی - ۱۰ مرداد ۱۳۷۹

آشوبگران چه کسانی هستند؟

روزنامه «جمهوری اسلامی» ۱۳ تیرماه نوشت که «آشوبگرانی» در شهرهای خرمشهر، اهواز و شادگان به ساکنین آبادان پیوسته و امنیت شهر را به مخاطره انداختند. روزنامه باند «حزب الله» اشاره نکرد که این «آشوبگران» صدها نفر از مردم عادی آبادان بوده که در گرمای ۵۱ درجه سانتی گراد در مقابل فرمانداری جمع شده بودند تا به نبود آب آشامیدنی اعتراض کنند. مردم آبادان در مقابل بی اعتنائی مقامات دولتی به مراکزی نظیر ساختمانهای دولتی، بانک ها حمله برده و یک مسجد را به آتش کشاندند.

اعتراضات مردم آبادان در واقع اعتراضی است به فشارهای شدید اقتصادی که سالهاست بر دوش مردم سنگینی کرده است. بیکاری، بی مسکنی و نبود امنیت از دستاوردهای رژیم بوده و طی ۲ سال پیش نه تنها تفاوتی با گذشته نکرده که وضعیت وخیم تر نیز گشته است. طرفداران جبهه ۲ خرداد باید به مردم آبادان پاسخگو باشند. مردم آبادان و سایر شهرهای ایران می خواهند بدانند که قول و قرارهای رئیس جمهور مبنی بر حل مسایل جامعه به کجا کشیده است؟

مهرداد راوندی

۱ مرداد ۱۳۷۹

نگاهی کوتاه به زندگی بلند احمد شاملو

بقیه از صفحه ۳

شعر شاملو از درد و حسرت و اعتراض لبریز می شود و سیاهی چیره شدن ارتجاع جانش را در خود می فشرد. پنج شش سال از زندگی شاعر به پوچی و اعتیاد و غوطه خوردن در تلخی ها گذشت و بسیاری از دوستانش اعتقاد یافتند که او به انتهای راه خود رسیده است. اما دلی که دوستدار زندگی باشد راه نجاتی خواهد جست. شاملو این راه نجات را در وجود زنی بنام «آیدا سرکیسیان» یافت، زندگی که اکنون مشهورترین معشوق شعر فارسی معاصر است. آیدا گوهر وجود شاملو را شناخت و دست او را گرفت و کشید و با نوازش های خویش به ترمیم زخم ها پرداخت. بزودی زمزمه عاشقانه های شاملو در همه جا پیچید و چون به اوج خلوتگرینی خود رسید از آن خلوت سرکشید و بیرون زد و عشق خصوصی او با عشق عمومی اش آشتی کرد و از اکثر عجب شعر شاملوئی بوجود آمد و سراسر سه دهه اخیر را در فتح خود گرفت. شاملو از هر جهت زاینده و سازنده شد و مهر خود را بر مطبوعات و شعر و اندیشه هنری عصر خود گذاشت.

انقلاب سال پنجاه و هفت شاملو را بیش از همیشه از سیاسی جاری دور و به مقام شاعری که تنها با حربه کلامش در برابر قدرت ناحق می ایستد نزدیک کرد. شعر کوتاه «در این بن بست» با مطلع مشهورش «دهانت را می بویند...» قاطع ترین اثری ست که کل هستی نظام آخوندی را به سوال می کشد.

شاملو انسانی ست که زمان خود را بخود آغشته است و با نمایندگی اندیشه چپ توانسته است به هنر و ادبیات معاصر ایران شرف انسانیت ببخشد. او شاعری انسان گرا و عدالت خواه و آزادی طلب بود که از جهل و خرافه و ظلم و جور تنفر داشت و در همه کارهایش شرافت انسان و ارتقاء آزادی و عدالت را سرود.

اگر عصر ما قادر بوده باشد که انسانی جهانی و جاودانه را بدنیای ادبیات معاصر عرصه بدارد، بی گمان نام این کس احمد شاملو ست.

۱ مرداد ۱۳۷۹

«نشر کارگری سوسیالیستی» منتشر کرده است:

- الفبای کمونیزم - بوخارین/پربراشنسکی (۲۵)
- در باره سرمایه - کارل مارکس (۲۰-۲۱)
- نقد برنامه گوتا - کارل مارکس (۲۳)
- تکامل سوسیالیزم از تخیل به علم - انگلس (۱۳)
- بیانیه کمونیست - مارکس/انگلس (۱۹)
- برنامه کمونارهای بلانکیست فراری-انگلس (۱۷)
- جایگاه مارکسیزم در تاریخ - ارنست مندل (۱۵)
- نتایج و چشم انداز هاخروتسکی (۹)
- اخلاق آنها و اخلاق ما - تروتسکی (۲۲)
- انسان سوسیالیستی - ایزاک دویچر (۱۲)
- امکانات عمل اتحادیه صنفی-اندلسون (۲)
- انجمن های شورائی در انقلاب مشروطیت - هما ناطق (۷)
- تزهایی در باره اخلاق کمونیستی در روابط زناشویی - کلوننای (۱)
- وحدت مادی عالم هستی - گریبانف (۳)
- نگرانی های یک شاعر-احمد شاملو (۸)
- نهضت خرمدینی-حمید حمید (۱۱)
- نهضت های انقلابی در آمریکای لاتین - کونراد دترز (۴)
- نامه های لنین به مارکسیم گورکی (۶)

• پیش به سوی ایجاد
تشکل های مستقل کارگری
• گسترده باد محافل کارگری
کمونیستی
• زنده باد حزب پیشتاز انقلابی